

Навстина все предвѣщаваше достигваніе-то на буря слѣдъ мало. Облаци-те, кои-то ся распознаваха на зенита бѣха {претемны въ нивно-то средоточіе а камъ крайща-та си мѣдно-двѣтны. Воздухъ-атъ ечеше отъ крикове-те на фаетоны-те на ширококрылаты-те бабы и водосѣцы-те и на други морскы птицы, кои-то съ всичка-та темнота на атмосфера-та, дохождаха отъ всы-те страны на горизонта, тражущи при бѣжище въ острова.

Край [девятый] сутренный часъ чухася отъ страната морска шумове ужасны, като да[ся] собаряха отъ горыте водни скокове смѣшены съ гремлейя. Все извыкаха: “Ето буря-та!”, и той часъ страшна выхрушка грабна мгла-та коя-то покрываше острова Амбра; и провлака му. Тогда корабъ-атъ ся видѣ чисто ведно съ свой мостъ натоваренъ съ люды, ведно съ свонте рей и съ марсовы-те си мачты {приведени надъ шалуба-та, съ свой флагъ насукана вверхъ, съ четыры канаты (паламары) на предъ и съ единъ на зидъ. Стоеще между острова Амбра и твердата земля въ забыколяющій поясъ отъ подводны камени въ Французскій островъ, кой-то бѣ миналъ презъ една страна отъ гдѣ-